

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. III. Pensio sine causa per Pontificem reseruata non obligat
susseßorem in beneficio nisi Pensionarius probet veram & realem
numerationem, ita vt ficta solutio per aditionem hæreditatis non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

6 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

mandatarius à referuante collationem recipiat. Vnde & quandoque in Gallia ex specialibus fauoribus huiusmodi referuationes collationum admissas fuisse testatur Louëtius *loco citat.* In Cardinalibus verò multò facilius: nam bon. men. Cardinalis à Ioyosa referuationem obtinuit collationum in Monasterio Montismajoris, & Sancti Florentij: Et hoc in beneficiis Consistorialibus, accedente Regis consensu in Gallia obseruatur.

22 Cæterum quoad Cardinales qui dimiserunt suum Episcopatum, aut ad alium translati fuerunt, adest

Constitutio Urbani VIII. quæ incipit, *Licet Nul-*
lus: & est inter eius Constitutiones, in ordine 60. qua statuitur, ipsos posse conferre beneficia suæ Ecclesiæ, quantum ultimo loco dimiserunt, seu cui cesserunt. Quò indulto vti possunt dumtaxat ratione Ecclesiæ, quibus præfunt, vel quarum regimini ultimo loco cesserunt. Et ideo constitutio illa non est extendenda ad alias Ecclesias præter illam cui præfuerunt, vel præfunt tanquam Præsules: vt notauit Barbos. in suis collectan. decis. Apostol. cap. 131. num. 20. iuncto num. 13.

C A P V T III.

A R G V M E N T V M.

PENSIO sine causa per Papam referuata, non obligat successorem in beneficio, nisi Pensionarius probet veram & realem numerationem; ita vt ficta per aditionem hæreditatis non sufficiat, neque confessio de recepto. Et vtrum sufficiat confessio multis adminiculis roborata? Et vtrum debeat probari solutio termini semestris, cuius dies cessit quibusdam diebus ante obitum consentientis pensioni? Et vtrum debeat probari solutio tempore Concordiæ, an verò tempore expeditionis Literarum? Quid in iudicio possessorio statuendum sit.

S V M M A R I A.

- 1 Pensionarius, cui pensio concessa fuit sine causa, mortuo Titulari tenetur probare veram & realem pensionum solutionem durante vita illius qui consensit; aliàs non potest illam à successore beneficii exigere.
- 2 Ampliatur, vt pensionarius teneatur probare solutionem omnium terminorum decursum, & num. 13.
- 3 Et propterea non sufficit ficta solutio per aditionem hæreditatis.
- 4 Magna est simulationis & fictæ solutionis pensionis coniectura, quando agitur inter affines: & num. 32.
- 5 Qua sine clausula qua solent apponi quando Summus Pontifex referuat pensiones sine causa.
- 6 Confessio resignantis non potest nocere successoris in beneficii.
- 7 Confessio resignantis non nocet resignatario ex nouo iure venienti.
- 8 Quando quis tenetur probare veram numerationem, non sufficit probatio per confessionem.
- 9 Confessiones de recepto factæ ab alio quàm ab ipso pensionario, non sufficiunt.
- 10 Confessio patris pro filio non est attendenda in spiritualibus, aut illis annexis, qualis est pensio.
- 11 Quasi possessio exigendi pensionem non probatur contra successorem in beneficio, nisi constet de vera & reali numeratione. & n. 13.
- 12 Sufficiunt tamen solutiones factæ à Tertio, cum scientia & patientia Titularis.
- 14 Adminicula non sufficiunt quando requiritur vera numeratio.
- 15 Sed tamen Rota in casu occurrenti admisit in hac materia adminicula vrgentia.
- 16 Pensionarius sine causa debet probare integram solutionem terminorum decursum, etiamsi solutio sit in singulos sex menses diuisa.
- 17 Pensionarius debet probare solutionem integri termini decursi, & non pro rata temporis. Qua tamen rata in aliis casibus est consideranda.
- 18 Quamuis concordia facta fuerit præcedens, & littera post aliquod tempus expedita, solutio debet probari à tempore concordia, non autem expeditionis litterarum.
- 19 Si pensio sit diuisa in duos terminos, non debet probari solutio iuxta ordinem scripturæ, sed circa ordinem temporis: quod ibi explicatur.
- 20 Non excusatur pensionarius, qui debet veram solutionem probare, sub eo prætextu quod tempore semestris designato à die adeptæ possessionis nullos fructus adhuc perceperit.
- 21 Probatio exacta, de qua numeris præcedentibus, non requiritur in petitorio; sed sufficit probare nudum factum in possessorio.
- 22 Qualitates substantiales Gratiæ probari debent per eum qui se fundat in Gratiâ.
- 23 Dispositio in clausula resolutive pensionis quando reddat actum conditionalem, & ea non adimpleta, pensio reddatur nulla.
- 24 Ex solutione trium annorum pensionis, vtrum ad effectum probandi veram solutionem oriatur probatio concludens.
- 25 Solutiones trium annorum non probant solutionem præcedentium pensionum nisi sint integra.
- 26 Solutiones pensionum tribus annis factæ, debent probari factæ vni eisdemque personæ.
- 27 Item debet probari quod factæ fuerunt tribus annis immediatè præcedentibus obitum Titularis.
- 28 Item requiritur quod quitantia pensionis sint sine protestatione.
- 29 Item quod non sit simplex confessio de recepto.
- 30 Item quod tres quitantia pensionum non fiant de tribus senescribiis, sed de tribus annis integris.
- 31 Probatio solutionis ex productione quitantiarum trium annorum, est tantum præsumptiua: ideo inferuit

Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. III. 7

insevit tantum pro adminiculo: & sic sola non sufficit ad probandum actualem solutionem requisitam.

33 Si in instrumento dicatur pensionem verè & realiter fuisse solutam interveniente numeratione, sed solvens statim pecuniam retraxerit, solutio dicitur simulata, & non probat realitatem.

34 Conventio precedens inter Titularem & pensionarium de restituendo solvens pecunias, probatur coniecturis & presumptionibus.

35 Si Titularis statim pecunias retraxerit ad fines illas convertendi in solutionem veri & realis debiti sui pensionarii, solutio pensionis dicitur realiter facta.

1 **P**iscos sine causa pensiones reservare non posse, superius ostendimus; sed hoc ad solius Pontificis auctoritatem pertinere. Verum quando Papa pensionis constitutioni sine causa ad utilitatem Tertij non resignantis, aut non permurantis, auctoritatem prestat, solet imponi illa clausula, quod pensionis reservatio sit nulla, si pensio verè & realiter soluta non fuerit; ne aliquin beneficij possessor posset consentire fictæ & simulatæ reservationi pensionis, ut beneficium reperiretur pensione gravatum in præiudicium illius, qui post consentientis reservationi pensionis obitum illud obtineret.

Et hoc casu advertendum est, quod pensionarius non potest obtinere adversus successorem, nisi probet pensiones primo Titulari verè & realiter per totum tempus vitæ illius solutas fuisse: Et adeo præcisam requirit hanc solutionis probationem, & ut si ex aliqua temporis parte deficiat solutio, & illius solutionis probatio, tali casu pensionis reservatio nulla remaneat, & omnino corruat: Cavalier. *decis.* 569.

Rota *decis.* 342. *num.* 15. & sequent. *part.* 4. *tom.* 2. cum aliis allegatis in *Grossetana pensionis* 3. *Marty* 1652. coram *bo. me. D. Dunozeo*. & Adeo ut non sufficiat ficta solutio per additionem hæreditatis, nec confessio de recepto, non sequuta reali numeratione, ut in eadem *Decisione*, *versic.* minus fuit solutus: & *versic.*

desunt quoque: ubi additur & maiorem adesse suspicionem quando agitur inter coniunctas personas, veluti quando reservatio facta fuit ad utilitatem fratris: & Solet autem concipi illa concessio sub hac clausula, Volumus autem quod si dictus N. in eius vita, & quando dictum Canonatum obtinuerit, dictam pensionem verè & realiter non solverit cum effectu, dicta reservatio sit nulla ipso iure, & adeo ut non sufficiat solutionem probari per confessionem illius qui beneficium possidet, pensione sine causa gravatum, quæ consentienti quidem nocere potest, non autem successor in beneficio, quia de iure confessio vnius alteri non præiudicat: *l. duobus*, §. 1. & ibi DD. maxime Alexand. *ff. de iur. iur.* Gratian. *discept. forens.*

cap. 448. *num.* 39. & sicut confessio resignantis non nocet resignatario, si veniat alio iure quam resignantis. Oportet igitur ut cautus sit pensionarius, si-bique fieri curet tempore solutionis instrumentum quitantæ coram Notario publico & testibus, cum actuali numeratione: & quia sola confessio de recepto non probat ad favorem eius, qui tenetur docere de vera numeratione: *l. Lucius*, §. *tutela*, *ff. de administ. & peric. tutor.* Natt. *confil.* 543. *num.* 13. *lib.* 3. Scraphin. *decis.* 301. *num.* 2. & Et multo magis quando confessiones de recepto factæ fuerint ab alio, quam ab ipso pensionario, aut eius procuratore, adeo ut non sufficiat quod factæ fuerint à parte pensionarii: & quia pater in spiritualibus, & illis annexis, qua-

lis est pensio, non habet aliquam administrationem à lege in bonis filij: *cap. final. de iudic. in 6.* Rota *decis.* 585. *num.* 4. *part.* 4. *recent.* & Idemque dicendum est, quando tractatur de probanda quasi possessione exigendi pensionem adversus successorem, qui nunquam consensit reservationi pensionis; tunc enim requiritur vera & plena probatio, & quod Notarius attestetur de vera & reali numeratione: ut dicit Rota apud Postium in *tract. de manutent. decis.* 611. *num.* 10.

& Sufficeret tamen quod solutiones verè & realiter factæ fuissent à vero & legitimo procuratore, vel ab alio, cum scientia & patientia Titularis: Postius in dicto *tract. de Manutent. observat.* 35. à *num.* 76. & maxime *num.* 82. & 83. & nec sufficit quod constet de solutione aliquorum annorum, sed debet constare de solutione vera & reali, & vera numeratione pecuniarum pro omnibus terminis decursis: ut notat Addit. ad Buratt. *decis.* 156. *num.* 14. & 15. *versic.* & hoc decreto: Barbof. in *votis Canon. lib.* 1. *voto* 5. *num.* 30. & sequent.

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

8 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

resignationis reservatis, vel de pensionibus solvendis inter antecessorem & successorem in beneficio. Et propterea inspecta solutione diminutè facta pro rata temporis, cum integer terminus solui debuisset, pensionem esse nullam censuit Barbol. in *votis Canon. voto 5. num. 11. & sequent.*

18 Et quamvis in alio casu simili pensionarius voluisset se defendere, dicens pensionem termini Sancti Ioannis Baptistæ per eum debitam non fuisse, quia licet concordia continens promissionem solutionis pensionis fuisset facta anno 1602. tamen literæ fuerunt expeditæ dumtaxat anno 1603. Tamen eius exceptio minime subsistere poterat, quia suppletio erat relativa ad illam concordiam, & per consequens terminus anno 1602. decursus, illi debebatur: ex *decis. Rotæ Romanæ in Affissensi pensionis 22. Iunij 1607. Coram Sacro*, inserta apud Marchesanum de *commiss. tom. 1. de Commiss. appellat. in caus. pension. num. 24. fol. 532. repetita apud eundem dicto 1. volum. fol. 610. num. 10.*

19 Et supradicta adeo vera sunt, ut procedant, licet in literis solutio divisa sit in duos terminos, & terminus Natiuitatis Domini primus sit in ordine scripturæ, quia hoc non ideo fit quod solutio non sit prius facienda in termino Sancti Ioannis, quam in termino Natiuitatis, nisi hoc specialiter expressum fuerit, licet in festo Sancti Ioannis fructus non sint collecti: Quod notandum est, & procedit quamvis pensio fuerit constituta mense Iulij, & sic post festum Sancti Ioannis Baptistæ; quia ordo literæ non attenditur, quando aliud constat de intentione: ut in puncto *decisum* fuit per Rot. apud Seraphin. *decis. 24. §. si aliàs fuit observatum*; quia licet Episcopus fructuum donatarius à mense Nouembri quo ceperat possessionem Episcopatus, usque ad festum Sancti Ioannis tunc proximi mensis Decembris, quo tempore cadit solutio termini pensionis, nullos fructus percepisset sufficientes ad solutionem pensionis; non propterea fuit excusatus à solutione pensionis mensis Decembris: quia pro pensione non solum obligari sunt fructus tempore termini solutionis percepti, sed etiam percipiendi post illud tempus usque ad annum completum à tempore concessæ pensionis computandum. Ita conclusum in *Rota decis. 130. num. 2. part. 3. recent.*

20 Neque supradicta in dubium reuocari possunt, sub eo prætextu quod pensionarius existens in quasi possessione exigendi, est manutenendus in sua quasi possessione, etiam aduersus eum, qui succedit in beneficio; etiam si nihil iustificauerit: Quia hoc verum est in iudicio possessorio, in quo attenditur nudum factum, & propterea pensionarius agens nihil tenetur probare nisi suam quasi possessionem, ut suo loco ostendemus: possessio enim releuat ab opere probandi, donec in petitorio controuersia deducatur: Abb. in *cap. Querelam, num. 2. de elect. & notat Gloss. per illum Text. in l. sicuti, §. sed si quaratur, & ibi Castren. num. 9. ff. si seruit. vindic. Ruin. consil. 154. num. 10. versic. sicut ergo, vol. 4. Mantie. *decis. 196. num. 2. & apud Marches. part. 1. de appellat. in caus. pension. fol. 526. num. 19.* ita ut non retardetur cursus solutionis pensionis, ut dicitur in *dictis decisionibus*.*

21 Sed in petitorio onus probandi incumbit pensionario; quia qualitates substantiales Gratiæ debent probari per eum qui se fundat in Gratiâ: Castador. *decis. 10. de rescript. Seraphin. decis. 871. num. 1. Crescent. decis. 17. de rescript. Verall. decis. 39. part. 2.*

22 Nec obstat quod Gratiâ pensionis concessa fuerit sine causa, & per consequens non indigeat iustifica-

tione, maxime cum decretum, quo præcipitur solutionem verè & realiter fieri debere, &c. appositum sit in clausula resolutionis actus iam perfecti: & ideo non faciat actum conditionalem, sed purum, resolvendum tamen: l. 2. ff. de in diem addict. Menoch. *consil. 388. num. 17.* & sic onus probandi spectat ad Titularem, qui opponit de resolutione propter non implementum illarum qualitarum Gratiæ adiectarum: Mohed. *decis. 7. de except.* Quia siue adiectus fuerit modus, siue conditio, semper debet constare de implemento: & si de eo non constet, Gratiâ corruit: *cap. verum, de condit. apperit. l. 2. C. de his quæ sub modo*: Tunc enim modus dat substantiam actui virtute decreti irritantis; & eà non obseruatâ, Gratiâ corruit, quia forma dat esse rei: l. si vnus, C. de testam. cum similib. Castador. *decis. 10. de rescript. num. 7.*

Fuit etiam aliàs oppositum pro parte pensionarij, 24 cui pensio sine causa fuerat reservata; quod quamvis verum sit, hoc casu onus probandi veram & realem solutionem terminorum pensionis incumbere ipsi pensionario; tamen sufficiebat quod produceret quitantias solutionum trium ultimorum terminorum, quia ex hac triplici solutione resultabat probatio omnium terminorum præcedentium: iuxta l. quæcumque, C. de apoch. lib. 10. Cuius legis dispositionem procedere in quacunque materia, testatur Menoch. *lib. 3. præsumpt. 139. num. 6. & sequent.* & nominatim in materia pensionis Ecclesiasticæ, probat Gig. in *tract. de pension. quæst. 81. Menoch. dicta præsumpt. 139. num. 9.*

Sed responsum fuit Primò, quitantias illas non 25 suffragari ad præsumendam solutionem annorum præcedentium, nisi sint integræ & reales: Mascard. de *probat. conclus. 1326. num. 12. Cenc. de censib. quæstion. 7. n. 24.* in illis verbis, *Apocha debet continere solutiones integras trium annorum*: & ratio petitur ex iis quæ tradit Guillelm. Benedict. in *cap. Raynuius, in verb. si absque liberis moreretur, l. 2. in tract. de fidicom. & legat. num. 188. versic. Pariter dico*: vbi sic loquitur, *licet proxima pars temporis valeat circa aliud tempus, ut de illo præsumatur, non tamen pars rei debita valet circa aliam partem*.

Secundò aduertendum est hoc habere locum, 26 quando tales solutiones non solum factæ fuerunt de tota summa, sed etiam factæ fuerunt vni eidemque personæ; ideo si exactio facta fuerit per diuerfos procuratores, qui potestant ignorare solutiones aliis factas, non erit locus præsumptioni solutionis annorum præcedentium: Menoch. *dicto lib. 3. præsumpt. 139. num. 32. Gratian. decis. 152. num. 7. Cancr. lib. 1. var. resolut. cap. 14. num. 46. & lib. 2. cap. 46.* post Menoch. *num. 46. dicta præsumpt. 139. num. ult. Caualecan. decis. 29. num. 42. part. 2.*

Tertiò notandum est, quod ut aliqua oriatur 27 præsumptio ex illa trium annorum solutione, necesse est ut illi tres anni sint qui immediatè obitum Titularis præcesserunt, quia cum oporteat probari solutiones omnium terminorum, præsumptio non posset extendi ad terminos postea maturatos: Vincent. de Franch. *decis. 137. Cenc. de censib. quæst. 87. num. 29. Crauet. consil. 313. Debitor census, num. 1. & sequent.*

Quartò requiritur quod quitantia facta fuerit 28 sine protestatione, nec fuerit adiecta clausula, *sine præiudicio aliorum annorum*: Caualecanus *dicta decis. 29. n. 42. part. 2. Cenc. dicta quæst. 87. num. 40. & 41.*

Quintò, quod sola confessio de recepto non sa- 29 tisfaceret ad dandam præsumptionem pro annis præteritis,

Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. IV. 9

teritis, quia talis confessio non probat in fauorem illius qui tenetur docere de vera & reali numeratione: *l. Lucius, §. tunc, ff. de administr. & peric. tut. Nat. conf. 543. n. 13. lib. 3. Seraphin. decis. 302. Buratt. decis. 156. Rota decis. 585. num. 2. part. 4. recent.*

30 Sexto, quod si solutio fuerit distributa in duos terminos, in duo videlicet semestria, & producantur quitantie trium terminorum, seu trium semestrium, nulla prorsus ex hoc oriretur presumptio, nullumque administratum solutionis praecedentium terminorum; quia solutiones debent esse totius temporis trium annorum, per diuersas quitantias cuiuslibet anni: vt bene explicat Alexand. conf. 105. num. 3. lib. 3. Mascard. de probat. conclus. 1326. n. 12. Cenc. dist. quest. 87. num. 27.

31 Denique si sequamur illam sententiam, quod hoc casu admittantur probationes adminiculae, de qua supra actum est; quamuis illa non transeat sine difficultate, ex dicta decis. 585. num. 4. versio. fuit enim responsum: part. 4. recent. probatio ista per tres quitantias conformes solutionum, non inferuit nisi pro adminiculo: Quia non ex illis probatur directè solutio annorum praecedentium, sed tantum ex illis oritur presumptio, cum etiam aduersus illam admittantur probationes in contrarium: vt dicunt omnes DD. in dicta *l. Quicumque*. Et nominatim Menoch. de presumpt. dist. lib. 3. presumpt. 139. num. 29. Cum itaque haec probatio non sit vera & concludens, sed praesumptiua, non erit sufficiens in hac materia aduersus vim decreti irritantis appositum in concessione pensionis.

32 Vltimo loco notandum est circa hoc cap. 3. num. 4. quod dum diximus facilius praesumi simulationem pensionis, quando pensio fuit reservata inter coniunctas personas, confirmatur per ea quae decedit Buratt. decis. 928. num. 1. vbi agit de pensione reservata sine causa inter Patrum & Nepotem: per text. in *l. data 7. C. de donat. Paris. consil. 53. num. 18. lib. 1. Mantica. de iacis. lib. 13. tit. 35. num. 20. Merlin. decis. 123. num. 7.*

3 Sed in eadem decis. 928. addit Burattus, quod licet in instrumento quitantie dicatur, pecuniam fuisse verè & realiter numeratam, & in effectu realis numeratio interuenerit, si tamen soluens, statim post

contractum, pecuniam ad se retraxerit; illa solutio tanquam simulata non suffragatur ad satisfaciendum decreto in concessione pensionis appposito, quod pensiones verè & realiter soluantur, ad exclusionem simulationis quae interueniret inter Patrum & Nepotem, aut alios Affines, aut quoscumque pensioni super proprio beneficio consentientes, ea conditione inter ipsos & pensionarios facta, vt non ipse consentiens, sed soli successores in beneficio ad pensionis solutionem tenerentur. Et ratio est, quia illa solutio momentanea non est attendenda, neque vim obtinet solutionis: *l. qui sic voluit, ff. de solut. tunc enim cum pecunia fuerit tantum exhibita, aut etiam numerata demonstrationis causa, dicitur solutio simulata, nec censetur vera & realis, quae per decretum in pensionis rescripto appositum exigitur: Montera. decis. 1. per tot. Gratian. discip. forens. 962. n. 38. & 39. Bellon. de iis quae sunt incontinenti. part. 1. cap. 85. n. 5. † vbi etiam dicit, quod conuentio praecedens de restituendo pecunias probatur praesumptionibus & coniecturis; & ex iis quae postea per breue temporis spatium gesta sunt: post Honded. consil. 35. num. 13. 14. & 42. vol. 2. Buratt. dicta decis. 928. num. 5. & 6.*

Quae tamen non procederent, si pecuniarum exhibitio facta fuisset ad effectum conuertendi solutionem in extinctionem alterius veri & realis debiti ipsius pensionarij, iuxta notata in *l. singularia, ff. si cert. pec.* vtpote quod contractus solutionis conuerteretur in naturam alterius contractus, sicut dicitur de marito qui dotem recepit, conficitur, & statim concessignem illam conuertit in contractum mutui: vt probat. Capyc. Latro decis. 38. num. 35. & 36. Quia debitum ex vna causa potest conuertere in debitum ex alia: & ideo si Patruus debitor Nepotis quitantiam exigit pensionis à Nepote, cum exhibitione pecuniae causa demonstrationis, sed incontinenti se obliget verè & realiter, vel transfundat hoc debitum in aliam causam vilem pensionario, non dicitur simulata solutio, dummodo summa sit verè & non simulatè debita per Nepotem pensionarium; quia id breui manu factum censetur: iuxta dictam *l. singularia, Paris. consil. 75. n. 32. vol. 4. Sured. consil. 162. n. 38. & 39. Mastrill. decis. 262. n. 5. & sequenti.* & colligitur ex notatis per Rotam decis. 286. num. 5. part. 1. recent.

CAPVT IV.

ARGVMENTVM.

PENSIONEM Summi Pontificis auctoritate posse etiam in Quota fructuum, vel etiam alternatiuè in Quota fructuum, vel in quantitate pecuniae reservari. Cuius tunc sit electio? Factaque semel electione, vtrum licita sit variatio? Vtrum reservata Quota fructuum comprehendatur Quota distributionum quotidianarum. Quid importet clausula percipiendi Quotam fructuum propria auctoritate. Pecunia loco fructuum soluta, vtrum fiat praedictum quoad pensiones sequentium annorum. Reservatarius Quotae fructuum, ad quae onera teneatur? Donatarius fructuum à Summo Pontifice, durante tempore Sedis Episcopalis vacantis, vtrum teneatur soluere pensiones super Episcopatu impositas, & alia onera beneficij. Reservatarius Quotae fructuum non teneri probare valorem ipsorum. Quando Titularis fructus non percipit sine sua culpa, non tenetur ad Quotam.

SVMMARIVM.

1 Iure ordinario pensiones non imponuntur sub ratione Quotae, sed duntaxat in certa quantitate.

2 Reservatio Quotae partis fructuum loco pensionis, secundum quorundam sententiam, continet quandam beneficij scissuram & diuisionem.

3 Contrarium tamen tenent alij DD. etiam Galli.

4 Pen